

Psalms

ten q̄ adhesit aia mea post te. Quis. n. nos
sepabit a caritate christi: Tribulatō: an an-
gustia: an psecutio: an fames: an gladius:
Dextera tua suscepit me. Ergo ppter illō
gluten: t ppter potissimā dexterā tuā iuanū
q̄sierūt aiaz meā. Quotq̄ psecuti sunt: vel
pseq̄ cupiūt ecclā pōt de his hoc intelligi:
maxie hoc tñ accipiam⁹ de iudeis: q̄ q̄sierūt
aiaz christi pdere. Et in ipo capite n̄o qd̄
crucifixerēt: t i disciplis ei⁹ q̄s postea psecu-
ti s̄t. Quesierūt aiaz meā. Introibut i in-
feriora terre. Terrā pdere noluerunt vt
crucifigerēt christū: in inferiora terre ierūt.
Que sunt inferiora terre? Terrene cupidī-
tates. Adeli⁹ ē carne ambulare sup terrā q̄
cupiditate ire sub fra. Dis em̄ qui ī salutē
suā cupiūt terrena: sub terra est: qz terrā sibi
p̄posuit: frā sup se posuit: t se sibi fecit. Illi
q̄ timētes terrā pdere: quid dixerūt de dño
Iesu christo cū viderēt multas turbas ire
post illū: qz mirabilia faciebat: Si illū dimi-
serim⁹ viuu: veniēt romani t tollēt nobis t
locū t gente. Timuerūt pdere frā: t ierunt
sub terra: accidit eis t qd̄ timuerūt. Nā iō
voluerūt christū occidē: ne frā pderēt: t iō
terrā pdiderūt: qz christū occiderūt. Occi-
so em̄ christo: qz dixerat illis ipē dñs: auſe-
ret a vobis regnū t tradet gēti faciēti iusti-
ciā: secute s̄t illos magne calamitates pse-
cutionū. Tlicerūt illos impatores romani
t reges gentiū: exclusi s̄t de ipo loco rbi cru-
cifixerūt christū: t nō loc⁹ ille plen⁹ ē chri-
stianis: nullū iudeū bz: caruit inimicis chri-
sti: implet⁹ ē laudatorib⁹ christi. Ecce pdi-
derūt a romanis locū: qz christū occiderūt
qz ppter ea occiderūt: ne locū a romanis p-
derēt. Ergo introibut i ima tre. Tradent
i man⁹ gladij: Reuera sic illis visibilē
cōtingit: expugnatū sunt irruētib⁹ hostibus.
Partes vulpiū erūt. Vulpes dicit re-
ges seclū: qz tūc fuerūt qn̄ debellata ē iudea.
Audite vt noueritis t intelligatis: qz ipos
dic vulpes. Herodē regē ipē dñs vulpem
appellauit: Ite inqt t dicite vulpi illi. Eli-
dete t attēdite frēs mei: christū regē h̄ie no-
luerūt: t ptes vulpiū facti s̄t. Qn̄ em̄ Spi-
latus p̄ses i iudea legal⁹: occidit christū ex
vocib⁹ iudeor⁹: dixerat ipis iudeis: Regē
vīm crucifigā: Quia dicebat rex iudeorū:
t ver⁹ rex ipē. Et illi repellētes christū: dire-
rūt: Nos nō habem⁹ regē nisi cesarē. Rep-
pulerūt agnū: elegerūt vulpē: merito ptes
vulpiū facti s̄t. Rex vō iō ita positū ē: qa
alli vulpē elegerūt: regē vō noluerūt. Rex

LXIII.

vo: id est ver⁹ rex: cui titul⁹ inscript⁹ est: qf̄
passus ē. Nā sp̄ilat⁹ h̄ic titul⁹ sup caput
ei⁹ inscript⁹ posuit: rex iudeor⁹: hebrea lin-
guā: greca: t latina: vt ois q̄ trāfirēt legerēt
gloriā regis: t ignominia iudeor⁹ iudeor⁹: qui
reūcītēs verū regē elegerūt vulpē cesarē.

Rex vō letabit i deo. Illi facti sunt
ptes vulpiū. Rex vō letabit i deo. Quē si
bi vīsi s̄t q̄sī supasse cū crucifigerēt: tūc cru-
cifix⁹ fūdit p̄cū quo emit orbē terraz. Rex
vō letabit i deo. **L**audabit ois q̄ iur- Alia lī.
rat i ipo. **Q**ware laudabit ois q̄ iurat iu Laudabit
oēs qui iurā in eo.
ipo: Quia sibi elegit christū: non vulpē: qz
qn̄ illi iudei insultaucrūt: tūc dedit ille vñ
redimeremur. Ad ipm ḡ p̄tinem⁹: q̄ nos re-
demit: qz p̄ nobis mundū vicit: nō armato
militē: b̄ irrisa cruce. Rex vō letabit i deo:
laudabit ois q̄ iurat i ipo. Qui iurat in eo:
Qui pollicet ei vitā suā: q̄ vouet illi t red-
det: q̄ sit christian⁹: hoc ē qd̄ ait: Laudabit Alia lī.
ois q̄ iurat in ipo. **Q**n̄ oppilatū ē os t q̄ obstruā.
loquētū inq̄. Quāta iniqua locuti sūt
iudei: quāta mala dixerūt: nō solū iudei: s̄
t oēs qz ppter idola christianos psecuti sūt.
Qn̄ seuebāt i christianos: putabāt q̄ pos-
sent finire xpianos: cū putāt q̄ possent fini-
re: christiani creuerūt: t ipi finiti sūt. Oppi-
latū est os loquētū inq̄. Nemo audet mō
publice loqui contra christum: iam omnes
timent christum. **Q**n̄ oppilatum est os lo-
quētū inq̄. Qn̄ i infirmitate agn̄ erat: enā
vulpes audebāt ī agn̄. Elicit leo de tribu
iuda: t siluerūt vulpes. **Q**n̄ oppilatū ē os
loquētū inq̄. **E**xplīt Trac. de p̄s. LXII

Incipit Trac. de p̄s. LXIII. **P**refatio.
Diffidōis sanctor̄ martȳ diē bodie
festum habētes: in eoz recordatiōe
gaudeam⁹: recoletētes qd̄ patiebāt:
t intelligētes qd̄ intuebāt. Nūquid enum-
tantas tribulatiōes carne tolerarēt: nū ma-
gnā quietē mēte cōciperēt. H̄ic itaq̄ psal-
mū p̄ ipa solēnitate currāt. H̄esterno em̄
die mltā auduit caritas vīa: nec hodie tñ
huic festiuitati negare potuim⁹ nostrā seru-
tutē. Itaq̄ qn̄ maxie dñi passio p̄mēdat i
hoc psalmo: nec potuerūt esse fortis mar-
tyres: nū intuerenf eū qui p̄m⁹ passus est:
nec talia sustinerēt in passionē q̄lia ille: nū
talia sp̄arēt i resurrectiōe: q̄lia ipē de se de-
mōstrauit. Mōvit aut̄ sanctitas vīa caput
n̄m̄ esse dñm n̄m̄ Iesū christū: om̄esq; illi
coherētes mēbra esse illi⁹ capitīs: eiusq; vo-
cē iā hētis notissimā: qn̄ nō ex solo capite:
benā ex corpe loquit̄. Vocesq; eius nō tñ

Psalmus

ipm dñm Iesū christū q̄ lā ascēdit i celū: v̄l significat: vel p̄dicat: s̄ etiā eius mēbra caput, p̄rū secutura. Agnoscam⁹ hic nō solū illi⁹ vocē: s̄ t nostrā: t nemo dicat q̄ hodie i tribulatiōe passionū nō sum⁹. Supra eīn audistis b̄: qz illis t̄pibus ecclia q̄si tota simul impellebat: nūc aut q̄ singulos temptat. Alligatus est quidā diabol⁹ ne faciat quātū p̄t: ne faciat quātū vult. Lñ tantū tēptare sinis: quātū expedit pficiēt⁹. Nō nobis expedit esse sine tēptatiōib⁹: nec rogam⁹ dñi vt nō tēptemur: s̄ vt nō inducam⁹ in temptationē. Bicam⁹ ḡ t̄ nos.

Expositio psalmi.

*Alia līfa.
teripe.*

Exaudi de⁹ orōne⁹ meā cū de⁹ p̄cor a timore inimici⁹ erue animā meā. Seuerūt inimici⁹ martyres. Quid orabat ista vox corporis christi: Hoc orabat ut eruerent ab inimicis: t̄ nō eos possēt occidē inimici⁹. Ergo exaudi nō s̄: qz occisi s̄t: t̄ deseruit de⁹ p̄tritos corde seruos suos: t̄ sperātes i se despexit⁹. Absit. Quis eīn iuocauit dñm: t̄ derelicit⁹ ē ab eo. Quis spauit i eo: t̄ desert⁹ ē ab eo. Exaudiebank ḡ t̄ occidebank: t̄ tñ ab inimicis eruebant. Alij timētes p̄sentiebāt et viuebāt: t̄ tñ iipi ab inimicis absorbebank. Occisi eruebank: viuētes absorbebāt. Inde ē t̄ illa vox gratulatiōis: forsitan viuōs absorbuissent nos. Multī absorpti: t̄ viui absorpti: multī mortui absorpti. Qui putauerūt manē esse fidē christianā: mortui absorpti sunt. Qui aut̄ sc̄iētes veritatē eē p̄dicationē euāgeli⁹: Christū eē filū dei sc̄iētes: t̄ b̄ credētes: t̄ b̄ int̄ tenentes: cesserunt tñ dolorib⁹ t̄ idolis sacrificauerūt: viui absorpti s̄t. Illi aut̄ absorpti: qz mortui: illi aut̄ qz absorpti mortui. Nō eīn absorpti viui potuerūt: q̄uis viui absorberet⁹. Ergo b̄ orat vox martyri⁹: a timore inimici⁹ erue animā meā: nō vt nō me occidat inimic⁹: s̄ vt non timeā occidentē inimic⁹. Hoc orat i psalmo impleri seru⁹: qd̄ mō iubebat dñs i euā gelio. Quid mō iubebat dñs: Molite timē eos q̄ corp⁹ occidūt: aīaz aut̄ nō p̄st occidere: s̄ eū port⁹ timete q̄ b̄ ptāte⁹ t̄ aīam et corp⁹ occidē i gehennā ignis. Et repetiuit: ita dico eū timere. Qui s̄t q̄ corp⁹ occidūt: Inimici⁹. Quid iubebat dñs: Ne timeret⁹. Oref ḡ: vt p̄stet qd̄ iuber. A timore inimici⁹ erue aīaz meā. Erue a timore inimici⁹: et subde timori tuo. Nō timeā eū q̄ corp⁹ occidit: s̄ timeā eū q̄ b̄ ptāte⁹ t̄ corp⁹ t̄ aīam occidē i gehennā ignis. Nō. n. a timore yo-

LXIII.

lo esse imunes: s̄ a timore inimici⁹ liber: s̄ t̄ more dñi seru⁹. Protexisti⁹ me a cōuetū malignātiū: a mīlitudine ope ratiū inq̄tate. Nam ipm caput n̄m in tueamur. Multī martyres talia passi sunt: sed nihil sic elucet quo caput martyri⁹: ibi melt⁹ intuemur qd̄ illi expti sunt. Protect⁹ est a mīlitudine malignātiū p̄tegēte se deo: p̄tegente carnē suā ipo filio: t̄ boiem quez gerebat: qz filius homis est: t̄ fili⁹ dei ē. filius dei p̄pter formā dei: filius homis p̄pter formā serui: habēs in p̄tāte ponere animā suā t̄ recipe cā. Quid ei potuerūt facē inimici⁹. Occiderūt corp⁹: animā nō occide runt. Intendite: Parū ḡ erat dño hortari martyres vbo: nisi firmaret exemplo. Mo stis q̄ cōuent⁹ erat malignātiū iudeoz: et q̄ multitudo erat opantiū inq̄tate. Quā inq̄tate: Quia voluerūt occidere dñm Iesū christū. Lanta oga bona inq̄t osidi vobis p̄pter qd̄ hō me vultis occidē. Pertulit oēs infirmos eorū: curauit oēs languidos eoz: pdicauit regnū celorū: nō tacuit vitia eorum: vt iūa potius eis displicerent: non medicus a quo sanabant. His omib⁹ curationib⁹ ei⁹ ingrat⁹: tanq̄ multa febi frenetici insaniētes i medicū q̄ venerat curare eos: excogitauerūt p̄siliū p̄dendi eū tanq̄ ibi volentes pbare: vtrū vere hō sit q̄ mori posuit: an aliqd̄ sup homies sit t̄ mori se nō p̄mittat. Clerbū ipo p̄ agnoscim⁹ i sapiētia Salomōis: Morte turpisima inquūt dā nem⁹ eū. Interrogem⁹ eū: erit eīn respect⁹ i sermonib⁹ illi⁹. Si eīn vere fili⁹ dei ē: liberet eū. Clideam⁹ ḡ qd̄ faciū sit. **Quia ex acuerūt tanq̄ gladiū linguas suas.** *Alia līfa.
† vt.* Fili⁹ hominū dentes eoz arma t̄ sagitte: et lingua eoz gladiis acutus: qd̄ dicit et ali⁹ psalm⁹: sic et hic: exacuerūt tanq̄ gladium linguas suas. Nō dicant iudei: nō occidi mus christū. Eteni p̄ptereā cum dederunt iudici⁹ Pilato: vt q̄si iipi a morte ei⁹ videret̄ imunes. Nā cū dixisset eis Pilat⁹: vos eū occidite: Rūderūt. Nobis nō licet occidē quēq̄. Inq̄tate facinorū sui i iudicē hoiez refūde volebāt. Sz̄ nūqd̄ deū iudicē fallebāt: Qd̄ fecit Pilat⁹ i eoīpo qd̄ fecit aliqui tū p̄ticeps fuit: s̄ in cōpaciōe multo iōe ino cētior. Institut eīn quātū potuit: vt illuz ex eoz manibus liberaret. Nam p̄ptereā fla gellatum p̄durit ad eos: non p̄sequēdo domīnū flagellavit: sed eorum furori satissa cere volens: vt vel sic iam mitesceret: t̄ desineret yelle occidē: cū flagellatū videret⁹.

Psalmus

Fecit et h. At ubi pseuerauerunt: nostis illa
 lauisse manu' et dixisse: quod ipse non fecisset: mu-
 dum se esse a morte illius. Fecit tamen: sed si re' qui
 fecit vel inuitus: illi innocentes quod cogerunt ut
 faceret: Nullo modo. Sed ille dixit in cuius sen-
 tentia: et iussit eum crucifigi: et quasi ipse occidit:
 et vos omnes uidei occidisti. Tamen occidisti: Gla-
 dio lingue. Acuistis enim linguas vestras.
 Et quoniam percussistis: nisi quoniam clamastis: Crucifi-
 ge crucifige. Propterea non est enim permis-
 tendus: quod venit in mente: ne forte aliquem per-
 turbet lectio diuinorum librorum: Quidam euangeli-
 lista dicit: Hora sexta crucifixum dominum:
 et quidam hora tertia: nisi intelligamus perturbe-
 mur. Etiam incipiente sexta hora: deo' Pilatus
 sedisse pro tribunali: Et reuera quoniam levatus est
 dominus in ligno hora sexta erat. Sed alii
 euangelista intuens animu' uideorū: quod vole-
 bat se imunes videri a morte domini: narrando
 eos osidit reos dicentes: dominum hora tertia cruci-
 fixum. Considerantes autem omnem circumstantiam le-
 ctiois quam agi potuerunt: cum apud Pilatu-
 sum dominus accusaretur ut crucifigeretur: inuenimus
 horam tertiā esse potuisse quoniam illi clamauerunt:
 Crucifige crucifige. Ergo uenient illi tu' occi-
 derunt quoniam clamauerunt. Appatores pratis
 hora sexta crucifixerunt: pueratores legis
 hora tertia clamauerunt. Quod illi manibus ho-
 ra sexta: hoc illi lingua hora tertia. Reim-
 agis isti quod clamando seuiebat: et illi quod obtem-
 pando administrabat. Ipse est totum acutum iu-
 deorum: est quod pro magno quasiuerunt. Occida-
 m' et non occidam': sic occidum' ut non ipsi
 occidisse iudicemur. Exacuerunt tandem gla-
 dii linguas suas. Intenderunt arcu rem
 amarā. Arcu dicit insidias. Qui enim gla-
 dio cominus pugnat: apte pugnat: quod sagitta
 mittit: fallit ut feriat. Primum enim sagitta per-
 cit: et venire ad vulnus puidet. Sed quem late-
 rent insidie cordis hispani: Numquid et dominum
 nostrum Iesum christum: qui non opere habebat
 ut ei testimonium quisque pribiberet de homine?
 Ipse enim sciebat quid esset in homine: sic euangeli-
 lista testatur. Tamen audiamus eos: et intuean-
 mur eos quasi nesciente domino facere quod mo-
 liunt. Intenderunt arcum rem amarā. Ut
 sagittaret in abscondito immaculatum.

Quod dixit: intenderunt arcu: hoc est in abscondito:
 quasi fallentes insidijs. Hostis enim qui
 bus dolis id egerint: quemadmodum discipu-
 lis ei coherentem pecunia corruperint ut sibi
 traderetur: quoniam falsos testes procurauerint:
 quibus insidijs et dolis egerint: ut sagitta-
 rent in abscondito immaculatum. Magna ini-

LXIII.

quitas. Ecce de abscondito venit sagitta: quod
 immaculatum ferit: qui nec tantum habebat ma-
 culam: quam tam potest pungere sagitta. Agnus
 quippe immaculatus: totus immaculatus: sed in
 per immaculatus: non cui macule ablata sint:
 sed qui maculas nullas contrarerit. Nam fe-
 cit multos immaculatos donando peccata:
 ipse immaculatus: non habendo peccata. Ut sagit-
 tent in abscondito immaculatum. Repete
 sagittabut eum et non timebut: et cor
 durum: occidere velle hominem qui mortuos
 suscitabat. Repente: id est insidiose: quasi
 inopinata: quasi non percussisse. Satis enim nescienti
 erat. Erat inter ipsos dominus ignoratus quod ne-
 sciret: et quid sciret: immo ignoratus cum nihil
 nescire: et oia scire: et ad hoc venisse ut illi fa-
 cerent quod se patre facere arbitrabant. Re-
 pente sagittabut eum et non timebut. Fir-
 mauerunt sibi sermonem malignum.

Alia fra.
 t nequa.

Obsfirmauerunt: facta sunt tanta miracula:
 non sunt moti: postiterunt in consilio sermonis
 maligni. Traditus est ille iudici: trepidat
 iudex: et non trepidat qui iudici tradiderunt:
 contremiscit potestas: et non contremiscit ima-
 nitas. Vult ille lauare manus: et illi inqui-
 nat linguas. Sed quare hoc: firmauerunt
 sibi sermonem malignum. Quamta egit pilatus:
 quamta ut refrenarent: Que dixit: quod egit:
 Sed firmauerunt sibi sermonem malignum: cru-
 cifige: crucifige. Repetitio confirmationis est ser-
 monis maligni. Videamus quod firmauerunt
 sibi sermonem malignum: Regem vestrum cruci-
 figan: Bixerunt. Nos non habemus regem nisi so-
 lu' cesare. Obsfirmarunt sermonem malignum.
 Offerebat ille regem filium dei: illi ad hominem
 recurrebat: digni qui illum haberent: et illum non
 haberent. Adhuc audi: quod firmauerunt ser-
 monem malignum. Non inuenio aliquid in isto
 homine: aut iudex quod dignus sit morte. Et illi quod
 firmauerunt sermonem malignum dixerunt: Sa-
 guis huius super nos: et super filios nostros. Firma-
 uerunt sibi sermonem malignum. Firmauerunt
 sermonem malignum non domino sed sibi. Quod enim
 non sibi: cum dicunt: super nos et super filios nostros
 Quod firmauerunt: sibi firmauerunt: quod ipsa
 vox est alibi: foderunt an faciem meam soueant: et
 inciderunt in eam. Dominum mors non occi-
 dit: sed ipse mortem: illos autem iniquitas occi-
 dit: quia noluerunt occidere iniquitatem.
 Proorsus fratres certamen est: aut occidis
 iniquitatem: aut occideris ab iniquitate. Noli
 autem querere occidere iniquitatem tandem aliqd extra-
 te. Ad te ipsum respice: vide quid tecum pur-
 gnet in te: et caue ne expugner te. Iniquitas

Psalmus

tua: inimica tua: si infecta nō erit. Ex te. n. est: et aia tua aduersus te rebellat nō aliud aliqd. Ex quadā pte coheres deo: ex quadā pte delectaris seculo. Illud qd delectaris seculo: pugnat aduersus mentē q coheret deo. Sz q coheret cohoreat: nō deficiat: nō se dimittat: magnū adiutoriū bz. Unicit qd in illa sibi rebellat: pseueret i pugnādo. Est peccatū in corpe tuo: s nō regnet. Non g regnet inq peccatū in vno mortali corpe: ad obaudiendū desiderijs eius. Si vno non obaudieris: et si est qd suadeat: qd delectet ad malū: nō obtempando facis ut nō regnet qd ē: et ita fiet postea vt nō sit qd erat. Qn: Lū absorbebit mors i victoria: cū corruptibile b induerit incorruptōz: ibi nō erit qd tibi repugnet: nō erit qd te aliud delectet nisi deo. Ergo et isti iudei inuidetur dño delectabat eos pncipat⁹ quidā: videbat sibi ab eo auferri pncipat⁹: et ex delectatione sua rebellarerūt aduersus dñm: qui si rebellassent aduersus delectationē suā mala: ipam inuidetiā vinceret: nec vincerent ab ea: et esset illis dñs saluator q venerat vt sanaret. Huc at fauerūt febri: repugnauit medico. Quicqd suggebat febrī faciebat: qcqd iubebat contra medicus negligebant. Ergo illi magis occisi sunt: nō dñs. Nā in dño mors occisa ē: i illis iniqtas vixit. Vl uente autem in se iniqtate: illi mortui sunt.

Narrauerunt vt absconderet mu scipulas: dixerunt q̄s videbit eas. Latere putabat eū quē occidebant: latere teū. Ecce puta hō erat christ⁹: sicut et ceteri homines: nesciebat qd de illo cogitarēt. Hūquid et deo nescit: Q cor hūanū q̄re tibi dixisti: quis videt me: cum ille videat q̄ te fecit. Dixerunt: q̄s videbit eas. Videbat deus: videbat et christ⁹: q̄ et christ⁹ deo. Sz q̄re videbat eis nō videre. Audi sequētia.

Perscrutati sunt iniqtate: defecerunt scrantes scrutatiōes. Id est acerba et acuta p̄silia. Non tradat p̄ nos: s p̄ discipulū suū: nō occidat a nobis: s a iudice. Totū nos faciamus: et nihil fecisse videntur. Et vbi est clamor lingue: Crucifige crucifige: Sic ceci estis: vt et surdi sitis. Simulata innocētia nō est innocētia: simulata eq̄tas non est eq̄tas: s duplex iniqtas: q̄ et iniqtas ē et simulatio. Ibi ḡ isti defecerunt scrantes scrutatiōes. Quāto acutius sibi excogitare videbant: tāto magis deficiebant: q̄ a lumine veritatis et equitatis in p funda consilioz malignoz demergebant.

Elia lfa.
flaqueos.
eos.

Elia lfa.
scrutati.
iniqtates.
scrutinio.

LXIII.

Habet iusticia quādā lucē suā: pfundit et illustrat aiaz inherentē sibi. Aia vno auer tens se a luce iusticie: quāto magis q̄rit qd inueniat cōtra iusticiā: tantoplus a lucere pellit et in tenebrosa demergit. Adenito ḡ et isti pscrutantes qd p̄tra iustū moliebant: a iusticia recedebāt: et quāto a iusticia rece debāt: tanto plus deficiebant pscrutantes scrutatiōes. Magis cōsiliū innocētis: qn ipm Iudā penituit qd tradidisset christū: et piecit illis pecunia quā dederāt. Illi no luerūt eā mittere i gazophylatiū: et dixerūt: Pecunia sanguis est: nō illā mittere i gazophylatiū. Quid ē ḡ gazophylatiū: Arca dei vbi colligebant ea q̄ ad indigentia seruoz dei mittebant. O hō: cor tuū sit potius arca dei: vbi habitet diuitie dei: vbi sit nūmus dei mēs tua: habēs imaginē impatoris tui. Lū ḡ hec ita sint: q̄lis illa innocētie simulatio fuit: pecunia sanguis nō mittere in arcā: et ipsum sanguinē mittere in cōsciētiā. Sed qd eis cōtingit: Defecerunt scrantes scrutatiōes. Uli: Quia dicit: q̄s videbit eas: id est quia eos nemo videbit. Hoc dicebāt: b apud se opinabant: qd nemo eos videret. Vide qd cōtingat aie male: Recedit a luce veritatis: et q̄ ipa nō videt deum: putat se nō videri a deo: sic et isti recedēdo ierunt i tenebras: vt ipi nō vide rent deū: et dixerūt: quis nos videt: Videbat ille quē crucifgebāt: illi deficiēdo: nec illū filiū: nec patrē videbant. Si ergo et ille videbat: q̄re se patiebat tenē ab eis: occidi ab eis: Quare si videbat: voluit cōsilia eorū preualere in se: Quare: Quia hō erat p̄f hoīem: et deo latēs i hoīe: q̄r venerat ne scientib⁹ exēplū fortitudinis dare: ideo ipē sciēs oia sustinebat. Quid em̄ seq̄l: Accedet homo ad cor altū: et exaltabit deo. Illi dixerūt: Quis nos videbit: Defecerunt scrantes scrutatiōes cōsilia mala. Accessit hō ad ipa cōsilia: passus ē se tene ri hō. Nō em̄ tenē nisi hō: aut videret nisi hō: aut credēt nisi hō: aut crucifigeret: aut morereret nisi hō. Accessit ḡ hō ad illas oēs passiōes q̄ in illo nihil valerēt: nisi esset hō. Sz si ille nō cēt hō: nō liberaref hō. Accessit hō ad cor altū: id est cor secretū: obijciens aspectib⁹ hūanis hoīem: seruās intus deū: celās formā dei in q̄eq̄lis ē p̄s: et offens formā serui q̄ minor ē p̄s. Ipē em̄ dixit vtrūq̄: sed aliud est ex forma dei: aliud ex forma serui. Dixit et forma dei. Ego et pater vnuz sumus. Dixit ex forma serui:

Psalmus

quoniam paf maior me est. Unde ex forma dei: Ego et pater vnu sumus: qz cum in forma dei esset constitutus: non rapina arbitratus est esse equis deo. Ubi ex forma serui: Quid paf maior me est: qz semetipm extinxiuit formam serui accipies. Accessit ergo hoc ad cor altum: et exaltatus est deus. Occidit hoc et exaltat deus. Qd. n. occisus est ex infirmitate humana fuit: qd resurrexit et ascendit ex potestate diuina. Accedit ad cor altum: cor secretum: cor abdum: non ostendens quid nosset: non ostendens quid eet. Illi presentes hoc totum esse quod videbatur: occidunt hominem in corde alto: et exaltat deus in corde diuino. Potentia enim maiestatis sue exaltatus est. Et quo iht exaltatus est. Ubi non recessit humiliatus. Accedit hoc ad cor altum et exaltabit deum: propterea iam attendite fratres mei cor altum hominis. Luius homis: Miserere syon dicet hoc: et hoc factus est in ea: et ipse fundavit eam altissimum. In ipsa civitate factus est hoc: quam idem ipse fundavit altissimum: qz in ea factus est hoc. Ergo accessit homo ad cor altum: Intuere hominem in corde alto: vide quantum potes si potes et deum in corde alto. Accessit hoc et quod deus erat: et quod passus erat volens: et quia exemplum probitatus infirmis: et quod nihil ei facturi erat qui seuebant tanquam passus deo: sed in homine: sed in carne quod sequitur. Sagitte et infantius facte sunt plague eorum: Ubi est illa seuericia: Ubi est ille frenus leonis: propterea rugientis et dicentes: Crucifige crucifige: Ubi sunt infidie archi tendenti: Nonne sagitte infantium facte sunt plague eorum: Hostis quemadmodum sibi faciuit de canibus sagittas infantes: quod feriunt: aut unde feriunt: Que manus: aut quod telum: Que arma: aut que membra: Sagitte infantium facte sunt plague eorum. Et infirmate sunt contra eos lingue eorum. Acuant nunc linguas suas tanquam gladii: firmi sibi sermonem malignum. Merito sibi confirmaverunt: quod infirmate sunt super eos lingue eorum. Numquid poterat esse hunc firmum aduersus deum: Nominata est inquit iniqtas sibi: Infirmate sunt super eos lingue eorum. Ecce resurrexit dominus qui occisus erat. Transibant ante cruce vel stabant et intuebantur illum: sicut tanto ante psalmum predixerat: Foderunt manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea: ipi vero considerauerunt et aspergerunt me. Tunc caput agitabant dicentes: Si filius dei est descendat de cruce. Temptauerunt quodammodo utrum filius dei esset: et quasi inuenierunt quod non esset: quod insuicibilis illis de cruce non de-

LXIII.

scenderat: Si descendet de cruce: filius dei eet. Quid tibi videbis quod de cruce non descendit et de sepulchro surrexit: Quid ergo fecerunt: Quid et si dominus non resurrexisset: quod persecutus nisi quod pfererunt et persecutores martyrum: Nam martyres nondum surrexerunt: et tamen illi non pfererunt. Nondum resurgentium iam natalicia celebramus: ubi est furor seuentium: Sagitte infantium facte sunt plague eorum: et infirmate sunt super eos lingue eorum. Quo perduxerat illas scrutationes suas quod pscrutates defecerunt: ut etiam mortuo domino et sepulcro: custodes ponerent ad sepulchrum. Dixerunt enim pilato: seductor ille: Hunc appellabam dominum Iesum christum ad solitum seruorum suorum: quoniam dicunt seductores. ergo illi pilato: seductor ille inquit: dixit adhuc viuens post tres dies resurgam. Tunc itaque custodire sepulchrum vobis in die tertio: ne forte veniat discipuli ei et surrent eum: et dicatur plebi surrexit a mortuis: et erit nouissimus error peior porro. Ait illis pilatus: Non habetis custodiā: ite custodite sicut scitis. Illi autē abeūtes munierunt sepulchrum: signantes lapidem cum custodibus. Posuerunt custodes milites ad sepulchrum: cōcussa terra dominus resurrexit: miracula facta sunt talia circa sepulchrum: ut ipsi milites qui custodes aduenierat testes fierent si vellent vera nūcias. Sed avaricia illa quod captiuauit discipulum comitem christi: captiuauit et militē custodem sepulchri. Nam inquit vobis pecunia: et dicite: quia nobis dormientibus venerunt discipuli eius et abstulerunt eum. Elere defecerunt scrutates scrutationes. Quid est quod dixisti: O infelix astutia: Tamen ne deseris lucem consilij pietatis: et in profunda versicia demergeris: ut hoc diccas: dicite quod nobis dormientibus venerunt discipuli eius et abstulerunt eum: Dormientes testes exhibes: vere tu ipse obdormisti qui scrutando talia defecisti. Si dormiebant: quid videre potuerunt: Si nihil viderunt: quomodo testes sunt: Sed defecerunt scrutantes scrutationes. Defecerunt a luce dei: defecerunt in ipso effectu consiliorum suorum: quando quod voluerunt nihil proficere potuerunt utique defecerant. Quare hoc: Quia accessit homo ad cor altum: et exaltatus est deus. Propterea postea cum innotuisset christi resurrectione: et veniens spiritus sanctus impletus fiducia timentes quodammodo discipulos: ut audiret iam mortem non timet: et dicare quod videbatur exaltatus deo in maiestate sua: quod propter infirmitatem humilis iudicatus est: et ubi cepe

¶psalmus

rūt tube celestes psonare iudicē venturū: quē p̄mo viderāt iudicatū. **L**oturba-
ti sunt oēs q̄ videbāt eos: Exaltato
deo vt dixi: p̄dicato christo vīsi sunt iudei a
quibusdā iudeis: vīsi sunt deficiētes i scruta-
tōibus suis. Videbāt em̄ illi in noīe cru-
cifixi: et occisi manib⁹ suis fieri tanta mira-
cula: recesserūt corde ab eis q̄ pm̄aserūt in
impietate. Bisplūcuit eis illoꝝ duricia: q̄ s̄l-
erunt consiliū salutis sue: et dixerūt aplis:
Quid faciem⁹? **L**oturbati em̄ sunt oēs qui
videbāt eos: id est q̄ intelligebāt qđ lingue
corū infirmate sūt sup eos q̄ intelligebant:
qr̄ in omnib⁹ suis malis p̄scrutatiōib⁹ cōsi-
lioꝝ vbiꝝ defecerūt. **L**oturbati sunt isti.
Et timuit om̄is homo. Qui nō timiu-
erūt: nec hoīes fuerūt. **L**imuit oīs homo:
id est oīs vtens rōne ad intelligēda q̄ facta
erāt. **U**nī illi q̄ nō timuerūt: pecora potius
nominādi sunt: bestie poti⁹ imanes et tru-
ces. Leo rapiēs et rugiēs: ille adhuc p̄plus.
At vō oīs homo timuit: id est q̄ credē vo-
luerūt: qui iudiciū vētuꝝ cōtremuerūt. **E**t
timuit oīs homo. **E**t annūciauerūt
opa dei. Ille q̄ dicebat: **A**timore inimici
erue animā meāz timuit: om̄is hō a timore
inimici eruebat: s̄ timori dei subdebat. Nō
timebat eos q̄ corp⁹ occidūt: sed eū qui po-
testatē habet et corp⁹ et aīaz mittere i gehē-
nā. **P**redicaueſt dñm. Hā p̄mo **P**etr⁹ tī-
muit: et inimicū timuit: nōdū erat aīa eius
eruta ab inimico. **I**nterrogatus ab ancilla
q̄ inter discipulos ei⁹ effet: negauit domi-
nū ter. **R**esurrexit dñs: firmavit colūnam:
Hā **P**etr⁹ p̄dicat: sine timore et cū timore.
Sine timore eoz qui corp⁹ occidūt: cuz ti-
more ei⁹ q̄ habet potestatē et corp⁹ et aīaz oc-
cidēdi in gehennā ignis. **L**imuit oīs hō: et
annūciauerūt opa dei. Hāꝝ annūciantes
iſtos aplos opa dei: exhibuerūt sibi p̄ncipes
sacerdotū: et cōminati sunt dicentes: ne in
noīe Jesu p̄dicarent. **E**t illi dixerūt: **B**ici-
te nobis: cui magl obtempare oportet: deo
an homib⁹? **Q**uid illi dicerēt: **H**omib⁹ po-
tius q̄ deo? Sine dubio nō respōderūt: nisi
deo pon⁹. Illi aut̄ sciebūt q̄ iuberet de⁹: et
contempserūt minātes sacerdotes. **Q**uia
ergo timuit oīs hō nō terruit hō: et annūcia-
uerūt opera dei. **S**i timet homo nō terreat
homo. Eum em̄ timere debet hō: a quo fa-
ctus ē hō. **Q**d̄ supra hoīes ē time: et hoīes
te nō terrebūt. **A**hortē sempiternā time: et
p̄sentē nō curabis. **G**oluptatē illā incorru-
ptam: et quietē sine labē cōcupisce: et p̄mit-

LXIII.

tente dona ista tpalia totū mū dū derideb̄:
Ama ḡ et time: ama qđ p̄mittit deus: time
qđ minaf de⁹: nec corrūperis ex eo qđ pro-
mittit: nec terebēs ex eo qđ minaf hō. **E**t
timuit oīs homo: et annūciauerūt opa dei.
Et facta ei⁹ intellexerūt. **Q**uid est fa-
cta dei intellexerūt: **H**oc erat illud: **O** dñe
Jesu christe qđ tacebas: et sicut ouis ad vi-
ctimā ducebaris: et non apiebas corā ton-
dente os tuū: et nos eū putabam⁹ eē in pla-
ga: in dolore positū et scientē ferre infirmi-
tatem. **H**oc erat qđ abscondēbas speciem
tuā: speciose forma p̄ filijs hoīim: hoc erat
illud in q̄ videbaris nō habere speciē neq̄
decorē. **A**hortabas in cruce insultātes et di-
cētes: **S**i filius dei est: descēdat de cruce.
Quis forte sciens potestatē tuā seruus tu⁹
et dilect⁹ tuus: nō exclamauit i corde suo et
dixit: **Q** si mō descēderet: et isti oēs q̄ insul-
tant cōfunderent. **S**ed nō erat sic: **N**ō orē
dū erat ppter morituros: et resurgendū p-
pter semp̄ victuros. **H**oc illi q̄ volebāt illū
de cruce descēdere: nō intelligebāt: **A**t vbi
resurrexit: et glificatus ascēdit in celū: intel-
lexerūt opa dñi. **A**nnūciauerūt opa dei: et
facta ei⁹ intellexerūt. **L**etabif iustus
in dño: **I**am nō ē tristis iust⁹. **T**ristes. n-
erāt discipuli crucifixo dñi: cōtristati: me-
rētes discesserūt: p̄didisse se spem putaue-
rūt. **R**esurrexit et glorificat⁹ etiā apparenſ
tristes inueni. **T**enuit oculos duoꝝ in via
ambulantū ne ab eis agnoscereb̄: et inue-
nit eos gementes et suspirantes: et tenuit eos
donec exponeret scripturas: et p̄ ipas scri-
pturas ostenderet: qr̄ ita fieri oportebat sic fa-
ctū ē. **D**ñdit em̄ i scripturis: qr̄ p̄ tertii diē
resurgē oportebat dñm. **E**t quō tertii die
resurgeret: si de cruce descēderet: **N**ō vos
q̄ tristes estis i via: si iudeis insultātib⁹ vi-
deret̄ dñm de cruce descēdisse: q̄ntū effe-
remū. **L**etaremū qđ ora iudeor⁹ sic obturas-
set. **E**xpectate p̄siliū medici qđ nō descēdit
qđ occidi vult: antidotū terit. **E**cce iam re-
surrexit: ecce iā loquit̄: nondū agnoscit̄: vt
leti⁹ agnoscat̄. **P**oste aq̄uit oculos i fra-
ctiōe panis: agnoscit̄ eū: letant̄: exclamat̄:
Letabif iust⁹ i dño. **M**ūcial cūdā duriori:
vis⁹ ē dñs: resurrexit dñs: adhuc ille tristis
ē non credit̄. **H**isi misero inqt̄ manū meā et
tetigero cicatrices clauoꝝ: nō credā. **P**re-
bet et corp⁹ tāgendū: mittit manū: p̄rectat
et exclamat̄: **B**nis me⁹ et de⁹ me⁹. **L**etabif iu-
st⁹ i dño. **I**lli ḡ letati s̄ iusti i dño q̄ videb̄
tetigēt et credideit̄. **Q**uid iusti q̄ mō eē vō

Psalms

luerūt: quia non vident: nō tangunt: nō le-
 tant in dñō: Et ubi est illa vox dñi ad ipm
 Thomā: qz vidisti credidisti: beati qui nō
 viderūt et crediderūt: Ergo oēs letemur in
 dñō: omnes fūm fidē vn⁹ iust⁹ sum⁹: omnesq;
 i uno corpe vnū caput habem⁹: et letemur
 i dñō: nō in nobis: qz bonū nostrū nō nos
 nobis: sed ille q̄ fecit nos. Ip̄e est bonū no-
 strū ad letificādos nos. Nemo letet in se:
 nemo presumat: nemo desperet de se: ne-
 mo de quodq; homie quē debeat adduce-
 Elia līa.
 re ut soci⁹ sit spei ip̄ius: nō dator spei: Le-
 teo.
 tabit iust⁹ i dñō. Et sperabit i eum: et
 recti corde. Laudabunt oēs: q̄ recti sunt corde.
 Vā qz dñs resurrexit: iam qz ascēdit i celū:
 iā qz ostēdit esse aliā vitā: iam qz manifesta-
 sunt p̄silia ei⁹: quib⁹ latuit corde alto nō su-
 usse iānia: qz iō sanguis ille fusus ē ut esset
 p̄cū redēptor⁹: iam qz manifesta sunt oia: qz
 pdicta sunt oia: qz iā credita sunt oia sub oi-
 celo: Letabit iust⁹ i dñō et spabit in eū: lau-
 dabunt oēs q̄ recti st̄ corde. Qui st̄ recti cor-
 de: Elia frēs mei sepe dixim⁹: et bonū est ut
 nouerit. Qui sunt recti corde: Qui oia q-
 cūq; in hac vita patiunt̄: nō ea tribuūt insi-
 piētie: s̄ cōsilio dei ad medicinā suā: nec p-
 sumūt de iusticia sua: vt putēt se iniuste pa-
 ti qd patiunt̄: aut iō esse dēū iniustū: qz nō
 plura pati q̄ plus peccat. Vlētē frēs hec
 sepe dicim⁹: aliqd sentis: siue fūm corp⁹: si-
 ue fūm dispēdiū rei familiaris: siue p̄ orbita-
 tē aliquā carissimor⁹ tuoꝝ: noli respicē eos
 quos nosti unīquores te. Hō. n. forse audes
 dicere iustū te: sed nosti peiores te: et florere
 in istis et nō flagellari: vt displiceat tibi cō-
 siliū dei: et dicas: Ecce puta peccator sum
 et ppterēa flagellor: quare ille nō flagellat
 cui⁹ noui tanta flagicia: Quātūcūq; male
 fecerim ego: nūquid ego tātū feci quātūm
 ille: Distortū ē cor tuū. Qd bon⁹ dē israel:
 sed rectis corde. Lui aut̄ labunt̄ pedes: qz
 zelas i pctōres: pacē pctōꝝ intuēs. Sine:
 curare nouit dē qd agat q̄ vuln⁹ nouit: ne
 secat ali⁹. Quid si despaf: Quid si ppterēa
 tu secaris: qz n̄ desparies: Paterē ḡ quicqd
 patēris recto corde: nouit deus qd tibi do-
 net: quid tibi subtrahat. Qd tibi donat: ad
 cōsolationē valeat non ad corruptionē: et
 qd tibi subtrahit ad tolerantiā valeat non
 ad blasphemiam. Si aut̄ blasphemas et displi-
 cet tibi dē: et tu tibi places: puerso corde et
 distorto es: et hoc peius: qz cor dei vis cor-
 rigere ad cor tuū: ut hoc ille faciat quod tu
 vis: cū tu debeas facere qd ille vult. Quid

LXIII.

ergo vis detorqre cor dei: qd semper rectū ē
 ad prauitatē cordis tui: Quāto melius ad
 rectitudinē dei corrigis cor tuū: Nōne hoc
 te docuit dñs tuus: de cui⁹ passiōē mō loq-
 bamur: Nōne infirmitatē tuā portabat qn̄
 dixit: Christus est aia mea vsq; ad mortem:
 Nōne scipm in se figurabat: cum dicebat:
 Pater si fieri potest trāseat a me calix iste:
 Hō em̄ duo corda et diuersa: patris et filii:
 sed in forma serui portauit cor tuū: vt do-
 ceret illud exemplo suo. Vā ecce quasi aliqd
 cor tuū inuenit tribulatio: volēs trāsire qd
 iminebat: sed noluit deus. Hō consentit de⁹
 cordi tuo: consenti tu cordi dei. Audi vo-
 cem ip̄ius: verū nō quod ego volo: sed qd
 tu vis pater. Laudabunt ergo omnes recti
 corde. Quid sequit̄: Si laudabunt omnes
 recti corde: dānabunt pueri corde. Buon
 tibi mō p̄posita sunt: elige cum t̄pus est. Si
 recto corde fueris: ad dexterā eris et lauda-
 beris. Quō: Glenite benedicti patris mei
 p̄cipite regnū qd vobis patū est ab origi-
 ne mundi. Peruerso aut̄ corde si fueris: si
 subsannaueris dēū: si p̄udentiā ei⁹ irnse-
 ris: si dixeris in aio tuo: vere nō curat deus
 res hūanas: si curaret res hūanas: ille latro-
 tantū b̄et: et ego inocēs indigerē: Peruer-
 so corde factus es: veniet iudiciū illud: ap-
 parebunt oia ppter que ista oia faciat de⁹:
 et tu q̄ nolwisti in hac vita corrige cor tuū
 ad rectitudinē dei: et te ad dexterā p̄pare:
 vbi laudabunt oēs recti corde: eris ad suni-
 strā vbi tūc audies: Ite in ignē eternū qui
 p̄patus ē diabolo et angelis ei⁹. Et nū quid
 erit tūc t̄pus corrigere cor: Hō ḡ corrigi-
 te fratres: mō corrigite: quis phibet: Lan-
 tatur psalm⁹: legit euangeliū: sonat lector:
 sonat disputator: patēs est dñs: peccas et
 parcit: adbuc peccas: adbuc parcit: et ad-
 buc addis. Qd patēs ē de⁹: Gentiles et
 iustū dēū. Terrem⁹: qz timem⁹: docete nos
 non timere: et non terremus. Sed melius
 nos deus docet timere: q̄ quisq; hominū
 nō timere. Timuit eum ois homo: et annū-
 ciauerūt opa dei. Inter illos nos cōputat
 deus q̄ timuerūt et annūciauerūt. Quia ti-
 mem⁹: annūciam⁹ vobis fratres. Vlēm⁹
 alacritatē vestrā ad audiēdū verbū et ex-
 gendū: videm⁹ vota vestra: videm⁹ affect⁹
 vestros. Bñ cū pluif terra frumēta nō spi-
 nas generat: frumētis horreū paraf: ignis
 spinis. Hosti qd facias d̄ agro tuo: et nescit
 dē qd faciat d̄ agro seruo suo: Qd pluif in
 agrū yberē dulce ē: et qd pluif i agrū spino-

Psalmus

sum dulce est. Numquid pluviā accusat qui spinas genuerit? Non erit pluviā illa testē in iudicio dei et dicet: Ego dulcis sum oīa veni! Tu ḡ quid p̄feras vide: ut quid nbi paret attēdas. Profers frumentū borren̄ sp̄era: p̄fers spinas ignē sp̄era: sed nōdum venit: aut tempus borrei: aut temip̄ ignis. Qd̄ ergo paret et non timebit. In nomine christi et q̄ loqmur viuim̄: et quib̄ loqmur viuītis. Numquid p̄silij corrigēdi et mutāde vite male ī bona: nō est loc̄: nō est temp̄? Non si vis hodie fit? Non si vis mō fit? Quid emptur̄ es ut facias? Que simpla-
sia quesitur̄ es? Ad quos indos nauigatu-
rus? Quā nauī p̄patr̄? Ecce cū loquor:
muta cor: et factū est qđ tam sepe et tamdiu
clamat ut fiat: et quod eternā penā p̄turit si
non fiat.

Explicit Tractatus de ps. LXIII.

Incipit Tractatus de ps. LXIII.

Habnoscēda est vox sancte p̄phetie a ex ip̄o titulo psalmi hui⁹. Inscripti-
tur: In fine psalmus David cantici Hieremie et Ezechielis ex populo trāsmigratiois cui incipe-
ret exire. Res quēadmodū gesta sit ap̄ patres n̄ros. q̄e trāsmigratiois babylonie: nō omnib⁹ notū est: sed his q̄ scripturas sa-
ctas diligēter aduertūt: vel audiēdo velle
gendo. Captiuat̄ est eīm̄ p̄plus Isrl̄ ex ciuitate hierlm̄: duct⁹ ē in seruitutē babylonie.
Prophetauit at hieremias sanct⁹ post se-
ptuagita ānos reditūz p̄plū d̄ captiuitate et instauraturū ciuitatē ip̄az hierlm̄: quā de
uictā ab hostib⁹ plāxerat. Illo autē tpe sue-
rūt p̄be ī illa captiuitate p̄pli p̄stituti ī ba-
bylonia: inf̄ q̄s erat sanct⁹ Ezechiel p̄pha.
Expectabat autē ille p̄plus donec impleret
t̄p̄ septuaginta annoz fm̄ p̄phetiā Hiere-
mie. Factū ē: cōpletis septuagita annis resti-
tutū ē templū qđ delectū erat: et regressa est
de captiuitate magna p̄s illi⁹ p̄pli. Sed qm̄
dic apl̄us: h̄ in figura cōtingebat illis: scri-
pta s̄t autē p̄pter nos in q̄s finis seculoꝝ ob-
uenit. Debem⁹ et nos nosse p̄us captiuita-
tē nostrā: deinde liberationē nostrā: debe-
m⁹ nosse babyloniam in qua captui sum⁹: et
hierlm̄ ad cui⁹ reditū suspiram⁹. Iste q̄ppe
due ciuitates fm̄ litterā reuera due ciuita-
tes: et illa qđē hierlm̄ mō a iudeis nō icoli-
tur. Post crucifixū eīm̄ dñm̄ vindicatū ē in
illios flagello magno: et eradiciati ab eo lo-
co: vbi impia libertate furiosi aduersi⁹ me-
dicū insaniarāt. Bisq̄si sunt p̄ oēs gentes et

LXIII.

data est illa fra christianis: impletūz ē qđ
de his p̄dixerat dñs: Propterea auferet a
vobis regnū: et dabit genti faciēti iusticiā.
Lū autē viderēt tūc multas turbas ire post
dñm̄ p̄dicatē regnū celoz et mirabilia faci-
ētē: dixerūt p̄ncipes illi⁹ ciuitat̄. Si dimise-
rim⁹ eū: oēs ibūt p̄ illū: et veniēt romani et
tollēt nob̄ et locū et gentē. Ille locū p̄deret
dñm̄ occiderūt: et ideo p̄diderūt: qđ occi-
derūt. Ciuitas ḡ illa quedā frena: cuiusdā
ciuitatis eterne in celis vmbra gerebat. At
vbi cepit illa q̄ significabat euīdēt̄ p̄dica-
ri: vmbra q̄ significabat delecta ē: p̄ptere
ibi mō templū nō est: qđ fabricatū fuerat ī
imagine futuri corporis dñi. Tenebr̄ lucez:
vmbra trāsiuit: tñ adbuc ī qđā captiuitate
sum⁹. Qđ diu sum⁹ ait apl̄s ī corpe p̄grina-
mur a dño. Et vide nomia duarū istaz ci-
uitatū: babylon et hierlm̄. Babylon cōfu-
sio interptat̄: hierusalē visio pacis. Inten-
dite nūc ciuitatē cōfusionis: ut intelligatis
visionē pacis: istā toleret̄: ad illā suspiret̄.
Vñ dinosci possunt iste due ciuitates: nō
quid possum⁹ eas modo separare ab inuicē?
Permitte sūt et ab ip̄o exordio generis hu-
mani: pmixte currūt vsc̄ ī fine seculi. Hie-
rusalē accepit exordiū p̄ Abel: Babylon p̄
Layn. Edificia quippe vrbū postea facta
sunt: illa hierlm̄ ī terra hiebuzeoꝝ: naz p̄io
hieb⁹ dicebat̄: inde gens hiebuseoꝝ eiecta
ē: qđ p̄plus dei liberatus de egypto: intro-
ductus est in terram p̄missionis. Baby-
lon autez cōdita ī intumis p̄sidis regionib⁹
que diuturno tpe caput extulit sup ceteras
gentes. Bue ergo iste v̄bes certis tēpori-
bus cōdute sūt: ut manifestarefigura dua-
rum ciuitatū olim ceptarū: et vsc̄ ī finem
in isto seculo māsurarū: sed in fine sepā-
darum. Unde ergo possumus eas mō ostē-
dere que pmixte sunt: Ostēdet tūc dñs cū
alios ponet ad dexterā: alios ad sinistrā.
Hierusalem ad dexteram erit: babylon ad
sinistrā. Hierusalē auditura est: Tenebr̄
bñdicti p̄ris mei: p̄cipite regnum qđ vobis
paratū est ab origine mūdi. Babylon au-
ditura ē: Ite in ignē eternū q̄ p̄atus est dia-
bolo et angel' ei⁹. Possum⁹ tñ et aliqd affer-
re quātū dñs donat: vnde distinguant p̄s
fideles etiā hoc tempore ciues hierusalem
a ciuibus babylonie. Buas istas ciuita-
tes faciunt duo amores. Hierusalem facit
amor dei: babyloniam facit amor seculi.
Interroget ergo se quisq̄ quid amet: et in-
ueniet vnde sit ciuis: et si se inuenient ciueꝝ